

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

ش. حمید
۲۸ اپریل ۲۰۱۶

در آمد:

این شعر در دوران جنگ کبیر خلق ما در برابر جهانخواران روسی و مزدوران خلقی - پرچی آن سروده شده ، که اکنون به مناسبت فرا رسیدن سیاهروز هفت ثور دوباره آن را تقدیم وطنپرستانی می نمایم که به خاطر آزادی از خون خود مایه گذاشتند تا بر تسلیم طلبی و انقیاد و جبن مهر باطل بودن را بگویند . با آن همه رشادتها و خونهای پاک وطنپرستان و عاشقان آزادی دوباره وطن محبوب و دوست داشتنی ما به زیر چکمه های عساکر خون آشام و ددمنش امریکائی و مزدوران اخوانی و مسلمان آن پایمال گردید . به علاوه تمام بدبختی ها و مصایبی که بر خلق ما وارد گردیده زبان شاعران ما هم در حلق شان خشک گردیده و در برابر دژخیمان امریکائی گویا لال گردیده اند تا شعر و یا سروده ای از این دست انشاء نمایند .

زاد روز فاجعه

(به مناسبت سیاهروز هفت ثور)

فروغ دیده ات ای روز ! سخت خاموش است
که دود آتش و باروت آسمانت را
ز ابر تیره بیابانده است

*****

تو زادروز زنازادگان فاجعه ای

درون دیده تو برق زندگی مرده ست
و در نگاه تو گلها نرسته افسرده ست

*****

نگاه سرد تو بار دگر نمایان شد

و شوم منظر تو
به زخم سینه پُر دردِ ما نمک پاشید
که رهنان و جهانخوارگان جنگ افروز
در بین جزیره محشر به ضربِ خنجرِ کین
گلو بریده ، گلو! کاروان انسان را
در این جزیره محشر که روزگاران
ز خاکِ بارورش روح زندگی میزُست

*****

نگاه کن ، ای روز !
سپاهِ مرگ درونِ جزیره عصیان
برای کشتن انسان چه گونه می تازد
به او جگانه غرور آفرین آزادی
چریک رزم آور
در بین نبردِ رهائی چه چاره می سازد !
چو کلکها همه بر روی ماشه ها لغزند
نهیب تیر سراید سرودِ رستاخیز
غریبِ رگبارش
به پهنه های ستیز

پیام مرگ به گوشِ مهاجمان خواند

*****

نمودِ چهره ات ای روزِ شبنهادِ سیاه
غروبِ آزادی ست
و از کمینِ تو خونبارگانِ آدمخوار
در آشیانِ عقابان هجوم آوردند
نوای رجز به گوشِ دلاوران خواندند

*****

حرامزاده بد نام
شناسنامه ننگینِ تابعیت را
که واژه واژه آن نفس ننگ و نفرین است
به ارمغان آورد
ودستِ فتنه او پرچم اسارت را
فرازِ شهرِ جوانمرگان
به اهتزاز آورد

*****

درین نبرد پُر از کُشت و خونِ آزادی
صدای غلغلهٔ نعره های رُعب انگیز
که از گلوی هزاران چریک بر خیزد
خروشِ آزادی ست

*****

درین نبرد ، نبردآورانِ پُر صولت
به خونِ خویش نوشتند بر کتیبهٔ یاد
سرودِ مصرعِ حماسه های جاویدان
و آفتابِ ظلمسوز صبح پیروزی
غروبِ کینه سگالان را
پیام می آرد

و اشکبارۀ خون

به جامِ لاله بریزد شرابِ نوروزی

*****

نگاه کن ، ای روز !

به چشمِ مادرِ مرد آفرینِ میهن ما

که هر کفِ سنگش

چه گونه شد سنگر !

*****

کجاست ، میهن ! آن آرشِ کمانداریت

کجاست ، میهن ! آن گُردِ نامبُرداریت

که تیرِ آرش ، مرز ترا دوباره کشد

ز برقِ تیرش !

اُسطوره ها شراره کشد

*****